

РЕШЕНИЕ

№ 235

гр. Варна, 16.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично при закрити врати заседание на двадесет и седми май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Тони Кръстев

при участието на секретаря Мая Т. Иванова
като разгледа докладваното от Тони Кръстев Търговско дело № 20223100900146 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 625 и сл. ТЗ.

Образувано е по молба вх. № 5723/09.03.2022 г. от длъжник „Нигири“ ЕООД, ЕИК 201742864, представлявано от управителя Венцеслав Георгиев Аполонов, за откриване на производство по несъстоятелност на дружеството – молител с твърдения за неплатежоспособност.

С молби вх. № 7252/24.03.2022 г. и вх. № 9023/13.04.2022 г. молбата е приведена в съответствие с изискванията на чл. 628, ал. 1 от ТЗ.

Молбата е обявена в търговския регистър по партидата на „Нигири“ ЕООД, ЕИК 201742864, на 15.04.2022 г.

В молбата се сочи, че „Нигири“ ЕООД е преустановило търговската си дейност за дълъг период от време и не е в състояние да покрие публичните си задължения към Национална агенция по приходите, считано от датата на възникване на всяко едно от тях. Посочва се общ размер на задълженията към НАП към 26.05.2021 г. в размер на 31358,84 лв. Твърди се, че дружеството не притежава никакви активи, с които да покрие както задълженията към НАП, така и разноските по несъстоятелността. Твърди се, че дружеството е неплатежоспособно по смисъла на чл. 608 от ТЗ.

Молителят иска съдът да обяви неплатежоспособността на „Нигири“ ЕООД и да определи начална дата на неплатежоспособност, да открие производство по несъстоятелност, да постанови прекратяване на дейността и да обяви „Нигири“ ЕООД в несъстоятелност, съответно при предпоставките на чл. 632, ал. 1 от ТЗ да спре

производството по несъстоятелност.

Към молбата си молителят е представил изискуемите съобразно чл.628, ал. 2 и ал.3 от ТЗ писмени доказателства.

В уточняваща молба се сочи, че затрудненията на дружеството са придобили траен характер считано от м. април 2016 г.

За да се произнесе по молбата, съдът приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Молителят е представил справка за задълженията на „Нигири“ ЕООД към 26.05.2021 г., счетоводен баланс към 31.12.2021 г., счетоводен баланс към 09.03.2022 г.

Видно от представената информация от ТД на НАП – Варна, актуална към 20.04.2022 г., „Нигири“ ЕООД има задължения към държавата в общ размер 33 101,93 лева, в това число главница 19 071,18 лева и лихви 14 030,75 лева. За събиране на вземанията е било образувано производство по принудително изпълнение на публични вземания – изп. д. № 160008979/2016г. По делото са наложени обезпечителни мерки – запор на товарен автомобил марка Пежо, модел Боксер, рег. № B0539НК.

Най-старите непогасени задължения за главница според справката от НАП са с падеж 30.04.2013 г. за ДДФЛ и са установени с декларация. След тази дата дружеството практически не е погасявало задълженията си за ДОО, УПФ, ЗО и ДДФЛ, както и ДДС като последните посочени в справката задължения са с падеж 15.12.2016 г. Следва да се приеме, че посочените публичноправни задължения са свързани с търговската дейност на длъжника, тъй като се касае за плащания свързани със заплати, осигуровки, данък върху дохода, корпоративен данък и ДДС.

От извършената от съда служебна справка в търговския регистър по партидата на „Нигири“ ЕООД, ЕИК 201742864, е видно, че последният обявен от търговеца ГФО е за 2014 г. За следващите отчетни периоди не са представени за обявяване в ТР ГФО, нито са подавани декларации по чл. 38, ал. 9, т. 2 от ЗСч, т.е. че предприятието не е осъществявало дейност по смисъла на § 1, т. 30 от Допълнителните разпоредби на Закона за счетоводството през отчетния период.

По делото е допусната съдебно-икономическа експертиза, но заключение на вещо лице не е изготвено, тъй като молителят не е внесъл определения от съда депозит.

Според последния публикуван в ТР ГФО за 2014 г. сумата на текущите активи на дружеството е 125 х. лв., а краткосрочните задължения са 99 х. лв, което определя коефициент на обща ликвидност 1,26 или над общоприетата минимална стойност, която е единица. Общият размер на вземанията, краткосрочните инвестиции и паричните средства е 62 х. лв., което означава, че коефициентът за бърза ликвидност е бил 0,62, което също е в границите на общоприетата стойност на този показател, която е от 0.5 до 1. Коефициентите за незабавна и абсолютна ликвидност към края на 2014 г. са със стойност 0,02, което е под референтните стойности, съотв. 0,5 до 0,7 и над 0,3.

В представените от молителя отчети за приходите и разходите и счетоводни баланси към 31.12.2021 г. и към 09.03.2022 г. са посочени нулеви стойности по всички пера, което съдът кредитира само по отношение на чистата стойност на активите на дружеството, но не и по отношение на пасивите, доколкото от останалите писмени доказателства се установява по несъмнен начин наличието на данъчни и осигурителни задължения, което се твърди и от молителя.

Липсата на обявени ГФО за последните седем години преди подаване на молбата не позволява да се изчислят коефициентите за ликвидност, от които да се направи извод за способността на предприятието да изплаща текущите си задължения с наличните текущи активи. Все пак, към настоящия момент е очевидно, че при липса на активи коефициентите за обща, бърза, незабавна и абсолютна ликвидност са нулеви величини.

Липсват данни дружеството да разполага с парични средства и ликвидни активи, с които да удовлетвори задълженията си към кредиторите, съответно само на тези с краткосрочни вземания. Наличието на публичноправни задължения към държавата, които са останали непогасени за продължителен период след падежа, липсата на данни за извършване на дейност от предприятието в продължителен период преди подаване на молбата, както и липсата на данни за наличието на активи, които биха могли да послужат като обезпечение на задълженията му към кредиторите, налагат извод, че за търговеца са налице сериозни затруднения, които имат траен и необратим характер.

Съдът преценява, че при този извод за финансовото състояние на дружеството не са налице условията на чл. 631 от ТЗ за отхвърляне на молбата за откриване на производството по несъстоятелност.

От събраните по делото доказателства се установява състояние на неплатежоспособност по силата на презумпцията на чл. 608, ал. 2 от ТЗ, а именно, предполага се, че търговецът не е в състояние да изпълни изискуемо задължение по ал. 1, ако преди подаване на молбата за откриване на производството по несъстоятелност не е заявил за обявяване в търговския регистър годишните си финансови отчети за последните три години. В случая търговецът не е в състояние да изпълни изискуеми задължения по чл. 608, ал. 1, т. 2 – публичноправно задължение към държавата и общините, свързано с търговската му дейност. Посочената презумпция, доколкото в случая не е оборена, следва да се приложи служебно от съда с оглед разпоредбата на чл. 23, ал. 6 ЗТРРЮЛНЦ и чл. 621а, ал. 1, т. 2 ТЗ (така решение № 348/19.02.2019г. по т. д. № 1022/2018г. на ВКС, II т.о.).

Същевременно са налице данни и за спиране на плащанията, което обуславя фактическия състав на още една законова презумпция за неплатежоспособност, уредена в чл. 608, ал. 3 на ТЗ – неплатежоспособността се предполага, когато длъжникът е спрял плащанията. Спиране на плащанията е налице и когато длъжникът е платил изцяло или частично вземания на определени кредитори. В случая най-старото неплатено задължение е с падеж 30.04.2013 г., но с оглед данните в ГФО за 2014 г. и изчислените на тази база коефициенти за обща и бърза ликвидност на дружеството, не може да се направи несъмнен

извод, че преди края на 2014 г. е настъпило трайно и необратимо състояние на неплатежоспособност.

При осъществяване на фактическите състави на повече от една презумпции се прилага тази, която сочи на най-ранна начална дата на неплатежоспособност.

Началната дата на неплатежоспособност, разглеждана като момент на проявление на трайната неспособност на длъжника да погасява изискуемите си парични задължения към кредиторите по чл.608, ал.1 ТЗ с наличните си краткотрайни активи, се определя с оглед на неговото цялостно икономическо състояние, при съобразяване на най-ранния момент на спиране на плащанията към кредиторите като външен белег на неплатежоспособността.

В случая за такава дата следва да се приеме датата на най-старото неплатено задължение с падеж през 2015 г., тъй като за 2015 г. не е обявен ГФО и не са налице данни, по които да се съди за финансовото състояние на дружеството, респ. на базата на които да се направи извод, че затрудненията са имали само временен характер. Видно от представената справка от НАП, най-старото неплатено задължение след края на 2014 г. е с падеж 26.01.2015 г.

Ето защо, въз основа на извършения анализ и представените по делото писмени доказателства, за начална дата на неплатежоспособността съдът приема датата 26.01.2015 г. – най-ранния момент на спиране на плащанията към кредиторите, за който е приложима презумпцията по чл. 608, ал. 3 от ТЗ, като същевременно не са налице данни, които да оборват предположението, че към тази дата състоянието на неплатежоспособност на търговеца е било трайно и необратимо по обективни причини.

Предвид изложеното, съдът намира молбата за откриване на производство по несъстоятелност за основателна, поради което следва да бъде уважена на посоченото от длъжника основание.

От представените по делото писмени доказателства се установява, че търговецът „Нигири“ ЕООД не притежава имущество както за покриване на задълженията към кредиторите, така и за покриване на разноските по несъстоятелността, поради което с протоколно определение от 27.05.2022 г., вписано на 30.05.2022 г. в книгата по чл. 634в от ТЗ, съдът е приканил, по реда на чл.629б от ТЗ, молителя, както и всеки евентуален кредитор на търговеца, да предплатят минималните начални разноски в производството по несъстоятелност в размер на 6 000 лева. В дадения от съда срок никой от посочените лица не е заявил готовност да стори това.

При така установените факти съдът приема, че е налице хипотезата на чл. 632, ал.1 от ТЗ, като длъжникът следва да бъде обявен в несъстоятелност и производството да бъде спряно. С оглед предвидената в чл. 632, ал. 2 от ТЗ възможност за възобновяване на производството и предвид обстоятелството, че с решението по чл. 632, ал.1 от същия закон търговецът – длъжник не се заличава от търговския регистър, настоящият състав приема, че имуществото на длъжника, което ще бъде открито след решението по чл. 632, ал.1 от ТЗ, следва да бъде запазено за удовлетворяване на кредиторите и постигане целта на

производството по несъстоятелността. За това именно се налага да бъде постановена обща възбрана и запор върху имуществото длъжника, влизащо в масата на несъстоятелността.

С оглед изхода на делото и по аргумент от разпоредбата на чл.78, ал. 6 от ГПК, съдът приема, че търговецът следва да бъде осъден да заплати дължимата за производството държавна такса.

По гореизложените съображения и на основание **чл. 632, ал.1 от ТЗ** съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА неплатежоспособността на „Нигири“ ЕООД, ЕИК 201742864, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ж.к. Възраждане, бл. 2, вх. 3, ет. 5, ап. 14, с **начална дата 26.01.2015 г.**

ОТКРИВА производство по несъстоятелност на „Нигири“ ЕООД, ЕИК 201742864, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ж.к. Възраждане, бл. 2, вх. 3, ет. 5, ап. 14.

ПОСТАНОВЯВА обща възбрана и запор върху имуществото на „Нигири“ ЕООД, ЕИК 201742864, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ж.к. Възраждане, бл. 2, вх. 3, ет. 5, ап. 14, включено в масата на несъстоятелността.

ПОСТАНОВЯВА прекратяване дейността на предприятието на „Нигири“ ЕООД, ЕИК 201742864, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ж.к. Възраждане, бл. 2, вх. 3, ет. 5, ап. 14.

ОБЯВЯВА в несъстоятелност „Нигири“ ЕООД, ЕИК 201742864, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ж.к. Възраждане, бл. 2, вх. 3, ет. 5, ап. 14.

ЛИШАВА длъжника „Нигири“ ЕООД, ЕИК 201742864, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ж.к. Възраждане, бл. 2, вх. 3, ет. 5, ап. 14, **от право да управлява и да се разпорежда с имуществото,** включено в масата на несъстоятелността.

ЗАДЪЛЖАВА „Нигири“ ЕООД, ЕИК 201742864, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ж.к. Възраждане, бл. 2, вх. 3, ет. 5, ап. 14, при обявяване на фирмата си да прибави добавката **“в несъстоятелност”**.

СПИРА производството по несъстоятелност на „Нигири“ ЕООД, ЕИК 201742864, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ж.к. Възраждане, бл. 2, вх. 3, ет. 5, ап. 14, на основание чл.632, ал.1, изр.1-во, предл. посл. от ТЗ.

ОСЪЖДА „Нигири“ ЕООД, ЕИК 201742864, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ж.к. Възраждане, бл. 2, вх. 3, ет. 5, ап. 14, **да заплати** по сметка на Варненски окръжен съд, сумата **250** (двеста и петдесет) **лева**, представляваща дължима за производството държавна такса.

РЕШЕНИЕТО подлежи на вписване в Търговския регистър, воден от Агенция по вписванията, на основание чл.622 от ТЗ.

ДА СЕ ИЗПРАТИ на Агенция по вписванията служебен препис от настоящото решение, на основание чл.624, във вр. с чл.622 от ТЗ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Варненски апелативен съд в 7-дневен срок от вписването му в търговския регистър, на основание чл.633, ал.1, във вр. с чл.613а, ал.1 от ТЗ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на незабавно изпълнение, на основание чл.634 от ТЗ.

Препис от решението **ДА СЕ ВРЪЧИ** на молителя.

ДА СЕ ВПИШЕ настоящият съдебен акт в книгата по чл.634в от ТЗ.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____